

**Az Ige testté lett, közöttünk
lakott, és láttuk az ő
dicsőségét.**

(Jn 1,14)

II. évfolyam 3. szám

2015. december

Az első karácsonyi ajándék

Kedves Testvérem, arra kérlek most, hogy idézd fel magadban a legelső karácsonyi emlékedet, azt a hangulatot, azokat az érzéseket, amelyek akkor kavarogtak benned. Milyen érzés volt gyermekként megtapasztalni a karácsony csodáját? Ha visszagondolunk erre az emlékezetes karácsonyi ünnepre, érezhetjük, hogy még a levegő illata is más volt akkor. Felsejlik bennünk az az izgatott várakozás, az a mindent elsöprő öröm az ajándékok kibontásakor, ami csak a gyermekekre jellemző.

Talán ez a bizonyos önfeledt gyermeki öröm áll legközelebb a mennyei örömhöz, ahhoz, amit az első karácsony éjjelén érezhettek azok, akik láthatták a kisded Jézust – Mária, József, a pásztorok, és a napkeleti bölcsek. Angyalok kara zengett halleluját Istennek, öröm volt a mennyben, és mennyei öröm volt a földön azoknak a szívében, akiket Isten megajándékozott azzal, hogy részesei lehettek ennek a csodának. Mert beteljesültek az évezredes próféciák, megszületett a Megváltó:

„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz...” (Ézs 9,5).

Mi, akik Isten gyermekeinek valljuk magunkat, erre a csodára emlékezünk vissza boldogsággal a szívünkben minden év karácsonyán, mert tudjuk, Krisztus Urunk születése mutatja nekünk, hogy *„...megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete”* (Tit 3,4). Ezért az emlékeinkből felsejlő gyermeki örömmel örülünk, ahhoz hasonlóval, amellyel az első karácsony szenttanúi is örültek. Boldogok lehetünk, mert mi már bizonyosak vagyunk abban, hogy Krisztus miértünk született a földre, nekünk ajándékozta Őt a mi mennyei Atyánk, Jézus a mi Szabadítónk. Azért, hogy immár soha többé ne lehessünk egyedül, mert Ő megígérte nekünk: *„...íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”* (Mt 28,20).

Kívánom, hogy a karácsony ünnepén legyen mindnyájunknak áldott találkozása az élő Krisztussal!

Héjjané Angeli Vivien

*Istentől megáldott, békés, boldog karácsonyi
ünnepet kívánunk minden Olvasónknak!*

Mire vársz még?

Advent napjai azok a napok, amikor Isten nagylelkűségének köszönhetően lelassulhatnánk, ráhangolódhatnánk arra, ami közeleg. Ami után évközben is olyanira sóvárgunk. Advent ideje azt jelzi, hogy szeretett emberek vagyunk. „*Szeretetből jöttél e világra.*” – szól a régi magyar karácsonyi ének. Tudjuk, Kiről szól ez az ének. De azt kevésbé, hogy miért szeret(ett) minket ennyire. Talán megtanulhatunk szeretett emberré válni ezidőtájt. Talán, ha le merünk mondani önmagunk kétségbeesett szeretetéről és szeretetéttségéről... Talán akkor észrevesszük, hogy oly régóta már szeret minket Isten. Várjuk, hogy valaki, sokan, sőt egyre többen szeressenek, de igazán! Hiszen ilyenkor minden erről szól, igaz? Szeretetre hangolódunk. Hangolódjunk arra, Aki szeret minket. Aki előbb szeretett minket, ahogy János apostol írja. Várjuk azt, Aki közeleg. Akit ünnepelhetünk, de mégis Ő adta és adja a legnagyobb ajándékot nekünk. Mire vársz adventben? Kire vársz adventben?

Makay László lelkipásztor

*„Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot,
amelyet hirdettem nektek”*

(1Kor 15,1)

Mennyi forma, szokás és rítus fedi,
rejt, takarja, Uram, áldott szavadat!
Évszázadok rakódnak rá az evangéliumra,
és általunk takartatik el az örömmüzenet!

De neked van erőd, van rá hatalmad,
hogy feltörd, felszakítsd páncéljainkat,
amelyek ott feszülnek, ott nehezülnek
mindenfélé a szívekben!

És szóra bírd hangtalan lelkeinket,
hogy étellel teljenek meg a templomok.
Majd pedig – mint akik megtanultunk élni –
kilépve megszokott berkeinkből,
hírül vigyük szerte a csüggedők közt
az éltető evangéliumot.

Ámen

Hajdú Zoltán Levente

Ünnepi istentiszteletek a karácsonyi időben

NAGYKÁTA

2015. december 24-én 16.00 órakor
Gyertyafényes családi áhítat.

2015. december 25-én és 26-án 10.00 órakor
ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással.

2015. december 31-én 16.00 órakor
hálaadó ünnepi istentisztelet.

TÁPIÓBICSKE

2015. december 25-én 16.00 órakor
ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással.

TÁPIÓSZENTMÁRTON

2015. december 26-án 15.00 órakor
ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással.

Köszönet

Itt a nagy nyilvánosság előtt is köszönetet mondok egy kedves szolgáló testvérünknek.

Ő, aki mindig szerényen ott van közöttünk, teszi a dolgát hétről-hétre, vasárnapról-vasárnap. Szolgálatának fontosságát, hiányát akkor vesszük észre igazán, ha valamiért nagy ritkán nem tud jönni a gyülekezetbe.

Szabóné Horuczi Gyöngyi, aki a kántori szolgálatot látja el, nem csak magas szintű szakmaiságról, de Isten és ember szeretetéről is bizonyosságot tesz nekünk személyében.

Köszönjük, Gyöngyi, hogy minden vasárnap ott állsz a diplomajátszóval szemben és őszinte mosolyoddal találkozol először a belépő. Köszönet és hála azért a türelemért, kitartásért, amellyel hangokat próbálsz belőlünk kicsikarni. Olyan jó, amikor összeáll egy dallam, és együtt tudjuk Istent énekelni is dicsérni.

Az 5 évestől a 90 évesig mindenki örömmel tanulja az új énekeket vasárnapról-vasárnapra. Nagyon jó így is ráhangolódni az istentiszteletre.

A gyülekezet, a presbitérium és a magam nevében is nagyon hálásak vagyunk érted Istennek.

Kérjük és kívánjuk szolgálatodra, munkádra, családdra, az egész életedre Istenünk gazdag kegyelmét és áldásait.

dr. Gál Jánosné gondnok

Alapítványunk hírei

„Már a régi görögök is...” – kezdődik sok történet. Ha az ókorig nem is, de az 1980-as évek végéig visszatekinthetünk, ha az alapítvány formálódását vizsgáljuk.

Az idei centenáriumi év alkalmából áttekintettem a korábbi évtizedek presbiteri jegyzőkönyveit, írásos anyagait, és azt láttam, hogy már az 1980-as évek végén többször felvetődött – elsősorban Nagy Balázsné Erzsike néni szorgalmazásában – egy alapítvány létrehozásának gondolata. Azt kell mondjam, az Úristen alaposan megérlelte bennünk ezt a gondolatot, mert most, közel harminc év után került igazán napirendre.

Idén februárban született meg az alapító okirat, mely szerint két gyülekezeti testvérünk, dr. Gál Jánosné és Szűcs József hívta életre a ReFormák Tápióvidéki Missziói Református Alapítványt, vagy röviden ReFormák Alapítványt.

A bürokrácia malmai lassan őrölnek, és a bíróságok naptárában is másként megy az idő, de hosszú várakozás után októberben kézhez kaptuk a jogerős bejegyző végzést, mely igazolja, törvényesen létrejött a civil szervezet. Immár bankszámlánk is van, melyre várjuk és köszönettel fogadjuk a támogató adományokat.

Az alapítvány elsődleges célja, hogy hozzájáruljon a keresztyén hit terjesztéséhez, segítse Jézus Krisztus evangéliumának terjesztését, minél szélesebb körben való megismertetését, továbbá az egyházközségünk hitéleti feladatainak, működésének, tevékenységének támogatása. Ezekbe a tudományos varázsszavakba min-

den feladat beleérthető. A templomaink felújítása, eszközök beszerzése, programok, rendezvények, táborok szervezése, kapcsolattartás más gyülekezetekkel. De feladatunk nyitni a környezetünk felé. Megismertetni gyülekezetünket és hitünket a városban élő emberekkel, vagy akár tágabb környezetünkkel is. Célunk, hogy együttműködést alakítsunk ki a településeinken működő más civil szervezetekkel, és közösen oldjunk meg olyan szociális, társadalmi feladatokat, melyek eddig ellátatlanok voltak.

Az alapítványt háromtagú kuratórium vezeti, Szabó Krisztián elnök, Pintácsi Éva titkár és Fogarassy Erzsébet kuratóriumi tag részvételével.

Alapítványunk nem egy, a gyülekezett felett lógó, tőle független szervezet. Azt szeretnénk, ha minél többen megismernének bennünket, bekapcsolódnának a munkánkba a gyülekezet tagjai közül is. Várjuk az ötleteket, gondolatokat, elképzeléseket, javaslatokat, melyekkel eredményesebbé tehető a civil szervezetünk munkája.

Keressenek minket, ismerjenek meg bennünket, és dolgozzunk együtt közösségünk erősítéséért és az Úristen dicsőségére.

Bővebb információk a www.alapitvany.reformak.hu oldalon olvashatóak.

*Szabó Krisztián
a kuratórium elnöke*

A közelmúltban kérték a gyülekezet közössége előtt Isten áldását frissen kötött házasságukra Sándor Gábor és Csathó Ilona gyülekezeti tagjaink. Egymásra találásukban, egymás iránti szeretetükben jól tükröződik az Úr gazdag áldása. Isten kegyelmében, szeretetében eltöltött hosszú, boldog éveket kívánunk testvéreinknek.

Év végi számvetés

Kedves Testvérem, Kedves Olvasó!

Rendkívüli évet tudhat maga mögött gyülekezetünk, és azt gondolom, ugyanezt elmondhatja magáról Európa és szűkebb környezetünk, Magyarország is. Nincs ember, aki ne tudná, tapasztalná, hogy mi zajlik most a világban. Emberek válnak földönfutóvá, keresik életüket, boldogulásukat, jövőjüket. Bizonyára mindenkiben sok érzelmet, tenni vágyást, indulatot váltanak ki az események. De arról sokszor elfeledkezünk, hogy minden esemény mögött ott van Valaki, Aki pontosan tudja minden kérdésre a választ. Kérdezted-e, kérdezted-e ma is Istent életed nagy eseményeiben és a mindennapokban? Mersz-e válasza alapján elindulni akár holnap reggel akkor is, ha nem azt mondja, amit hallani szeretnél?

Mi, a gyülekezet vezetői 2015-ben is teljes szívvel és lélekkel figyeltünk és figyelünk Istenre, arra, hogy hogyan akar használni minket az Ő szolgálatában, az Ő dicsőségére és a közösség javára.

Ezt tettük akkor is, amikor a 100 éves jubileumi rendezvénysorozatot megszerveztük. Bizony, az idén volt száz éve, hogy létrejött a nagykátai fiókegyházközség. Mozgalmas év áll mögöttünk: kiállítás, koncertek, író-olvasó találkozó, gyermektábor és még számtalan esemény igazolja vissza azt az igyekezetünket, hogy elmondjuk, megmutassuk Isten fenségét, hatalmát és végtelen szeretetét.

*Mészáros János Elek ünnepi koncertje februárban
(Fotó: Tarnavölgyi László)*

Az idén hagyományossá tettük minden hónap második vasárnapján a sütivasárnapot, és most már minden alkalommal a beszélgetések mellett két testvérünk is bi-

zonyságot tesz arról, amit Isten elvégzett, megváltoztatott életükben. Beszámolnak örömeikről, nehézségeikről, sokszor fájdalmaikról. Arról, hogy minőségében teljesen más életet élnek, és hogy csak most élnek teljes életet Jézus Krisztussal! Szeretettel hívunk, várunk mindenkit ezekre az alkalmakra éppúgy, mint a gyülekezet egyéb rendszeres alkalmaira, melyekről tájékozódhatnak a gyülekezet internetes honlapján, a www.reformak.hu címen, vagy Facebook oldalunkon.

Író-olvasó találkozó Lackfi Jánossal februárban

Gyülekezeti életünk eseményeiről, a százéves jubileumi ünnepekről, valamint Basa László ny. tanár, helytörténész kutatásairól a hamarosan megjelenő, fotókkal, személyes írásokkal gazdagított jubileumi emlékkönyvből is tájékozódhatnak az érdeklődők.

Nagy örömmel számolunk be arról, hogy az idei év végén a bíróság nyilvántartásba vette alapítványunkat, a ReFormák Alapítványt, melynek munkájáról a www.alapitvany.reformak.hu oldalon található részletes ismertető.

Ebben az évben változás történt a könyvvitelben is. Évek hosszú során át látta el szolgálatként hűséggel és becsülettel ezt a feladatot Velkei Istvánné presbiter testvérünk. Megromlott egészségi állapota miatt ezt a feladatot átadta Magossné Danyi Szilviának. Itt is megtapasztaltuk Isten áldását, hiszen hosszú ideje kerestük azt, aki átvehetné ezt a munkát.

Örömmel telik meg a szívünk, mikor újra és újra számba vesszük azt a sok áldást, melyet Isten nekünk ajándékozott az idei évben. A sok feladat, program anyagilag is megterhelte közösségünket. Ennek ellenére

az idei esztendőben nem változott az egyházfenntartói járulék összege, az továbbra is személyenként 10.000 forint egy évre. Ha ezt elosztjuk tizenkettővel, azaz a hónapok számával, nincs egészen ezer forint havonta. Ha csak ennyit visszaadna mindenki abból, amit Istentől kapott, nem kellene nagyon sokszor azon gondolkodnunk, hogy működőképes marad-e a gyülekezet a következő hónapokban.

Idén másodszor rendeztük meg a nyári angol hetet

Az idei év végén különösen nagy szükségünk van a közös összefogásra, hiszen a templom fűtési rendszerét tervezük megújítani. A korábbi, kevésbé hatékony, nagy költségigényű fűtés helyett korszerű infra fűtést tervezünk, amely bár magasabb összegű beruházást igényel, a működtetése rendkívül alacsony összegű. Ez úton is kérjük a testvéreket, hogy adományaikkal, támogatásukkal járuljanak hozzá közös tervünk megvalósításához.

Szeretettel és tisztelettel köszönjük meg azon testvérek adományait, akik rendszeresen adakoznak, sokszor erőn felül is. Ez úton is támogatásra hívunk és buzdítunk minden gyülekezeti tagot. Mindennapi működésünk, céljaink, terveink megvalósítása támogatható vasárnaponként az istentiszteleteken, vagy banki átutalással. A gyülekezet számlája a Nagykáta és Vidéke Takarékszövetkezetnél vezetett 65200067-10021969 számú számla, a ReFormák Alapítvány számlája pedig az OTP Banknál vezetett 11742063-20016870 számú számla. Mindkettőre hálás szívvel várjuk és fogadjuk az adományokat.

Az év végéhez közeledve egyre inkább ráhangolódnunk a karácsonyra. A naptáron kívül már az áruházak is biztatnak... És valóban, mindjárt itt van advent. Ta-

lálkozunk az adventi vasárnapokon az Európa téri rendezvényeken és az istentiszteleteken!

2015-ben is volt nyári ovis tábor a gyülekezetben

Mi is arra kérünk mindenkit, készítse szívét, lelkét az ünnepre. Takarítsuk ki mindazt, ami nem oda való. Díszítsuk fel örömmel, szeretettel, megbocsátással, türelemmel, jó szóval. Tartsuk nyitva, hogy amikor eljön az ünnep és Jézus Krisztus meg akar minket ajándékozni, el tudjuk azt fogadni. Mert ilyen ajándékozó a mi Istenünk: amikor az Ő földi születésnapjára emlékezünk, amikor Ő az ünnepelt, akkor is mi kapunk Tőle ajándékot!

Gondold végig, testvérem, te mit adsz az Úrnak? Mit adtál neki ebben az esztendőben? Most még van idő. Készülj így az ünnepre, és ez lesz számodra és Isten számára is a legszebb karácsony.

Karácsonykor megtartjuk gyertyafényes családi áhítatunkat szentestén, december 24-én 16.00 órai kezdettel. December 25-én és 26-án 10.00 órákor, december 31-én 16.00 órákor, az új évben pedig 2016. január 3-án 10.00 órákor tartunk istentiszteleteket a nagykáta református templomban. Ünnepeljünk együtt, szeretettel várjuk!

Isten áldja meg Önt és kedves Szeretteit!

Nagykáta, 2015 novemberében

*Makay László
lelkipásztor*

*dr. Gál Jánosné
gondnok*

*Szabó Krisztián
gondnokhelyettes*

Miről határoztak a presbiterek?

A nyári hőségben mindössze egy rendkívüli alkalommal tanácskoztunk. Megtárgyaltuk a templom ablakainak árnyékolását, és úgy döntöttünk, hogy a fűtés korszerűsítése fontosabb feladat, így anyagi forrásainkat erre összpontosítjuk.

Augusztus végén ismét munkához látott a presbitérium. Határoztunk arról, hogy minden hónap második vasárnapján – a „süttivasárnapokon” – két testvért felkérünk bizonyoságtételre. Az első alkalommal október 11-én Szabó Krisztián és Csathó Ilka testvéreink beszéltek életükről, hitükről, Istenhez és a gyülekezethez fűződő kapcsolatukról.

Beszámolót hallgattunk meg a tavalyi tanév hitoktatásának tapasztalatairól. Megállapítottuk, hogy helyzet lényegében nem változott, érdemi előrelépés akkor várható, ha a lelkészen kívül legalább egy főállású hitoktatót tudnánk alkalmazni. Megbízást kapott Szabó Krisztián egy hitoktatói állás anyagi vonzatának feltérképezésére, melyről a februári presbitéri gyűlésen kell beszámolnia.

Gyülekezetünknek jelenleg nincs állandó pénztárosa. Ezt a szolgálatot sok évig hűségesen ellátó testvérünk betegsége miatt nem tudja vállalni. Mivel nem csak presbiter láthatja el ezt a feladatot, ezért gyülekezeti tagokat is megkeresünk a szolgálat ellátása érdekében. A könyvelést Magossné Danyi Szilvia végzi.

Határozat született az első presbitéri csendesnap megtartásáról. Az alkalomra október 24-én került sor a tápióbicskei erdei iskola épületében. Az előadók Makay László, dr. Galsi Árpád és Kádár László voltak.

Könyv- és garázs vásár ismételt megtartásáról hoztunk határozatot, melyet október 17-én megtartottunk. Felelőse Fogarassy Erzsébet volt. A bevételt a ReFormák Alapítvány kapta.

Döntés született a 100 éves centenáriumi ünnepség sorozat záró alkalmáról, melyre az idei év végén kerül sor ünnepi istentisztelet keretében. Ekkor szeretnénk elhelyezni templomunkban azt az időkapuszulát, melyet utódaink 100 év múlva bonthatnak fel. A kapszula feltöltésével Pintács Évát bíztuk meg, aki eddig is felelőse volt az ünnepségsorozatnak.

Határoztunk arról, hogy új gyülekezeti kapcsolatokat szeretnénk kiépíteni. Lehetőségként felmerült Pilis, Dunaharaszti, Balatonarács református gyülekezete. A presbitérium Makay Lászlót kérte fel a kapcsolat felvételére, kiépítésére.

Imádságainkban hálát adunk Istennek, hogy ilyen gazdagon megáldott bennünket. Kérjük testvéreinket, továbbra is hordozzanak bennünket, vezetőket is imáinkban, hogy bölcsen, Urunk akaratát felismerve, szeretetben és tisztességben tudjuk gyülekezetünket irányítani.

dr. Gál Jánosné gondnok

Anyakönyvi hírek

KERESZTELÉS

„Az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.” (Zsolt 127)

Lengyel Krisztina Lilla, Czakó Tamás, Héjja Abigél, Szarvas Dávid

HÁZASSÁGKÖTÉS

„Tégy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra!” (Énekek 8,6)

**Majoros Zoltán és Árvai Szabina, Erdélyi Attila és Horváth Alexandra,
Koncz László és Józsa Mónika, Gulyás Attila és Papp Katalin, Sándor Gábor és Csathó Ilona**

AKIKTŐL BÚCSÚZTUNK

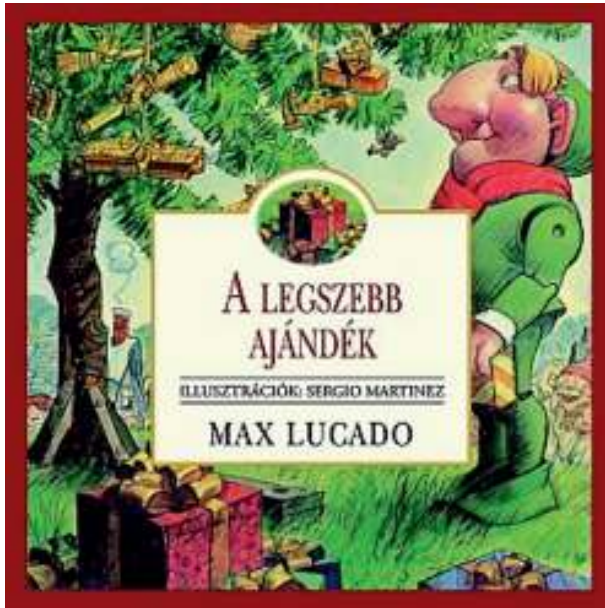
„Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” (Jób 19,25)

**Maradies József, Molnár Istvánné, Tar Imréné, Hartai Lajos, Kozsuch Imre,
Szűcs Anndrásné, Müller Sándor, Dr. Édes István László, Csengeri István,
Kraxner Károlyné, Dr. Lakatos István, Bede János**

Könyvajánló

Max Lucado (szerző) – Sergio Martinez (illusztrátor)

A legszebb ajándék

Vekerdy Tamás idézetével kezdeném könyvajánlómat: „*A hallott mesével indul az olvasóvá nevelés. Nem lesz jó olvasó az, aki nem hallgatott elég mesét. A sok mesét hallgató gyermek későbbiekben is jó – értő és élvező – olvasóvá lesz. Az olvasóvá váláshoz azonban szükség van arra is, hogy a gyermek kiskorában könyvet olvasó embereket – szülőket, pedagógusokat – lásson maga körül!*”

Azt hiszem ez a könyvajánlás lényege – példát mutatni másoknak, felnőtteknek és gyerekeknek is, azzal, hogy mi is olvasunk; könyv (és nem mobiltelefon) van a kezünkben. Sok szülő panaszodik, hogy nem olvas a gyermeke. Nekem szülőként panaszra nincs okom: mindhárom gyermekem kezében rendszeresen ott a könyv, és saját ízlésviláguknak megfelelő könyveket kölcsönöznek ki könyvtárakból, könyvet kérnek születésnapjukra, névnapjukra, és zsebpénzükből gyakran könyvet vásárolnak.

Advent és karácsony közeledtével hadd ajánljak gyermekeinknek egy kiváló mesekönyvet Max Lucado tollából, azzal a kéréssel fordulva a szülőkhöz, nagyszülőkhöz, hogy jó példát mutatva vegyék először ők a kezükbe ezt a könyvet! „*A hallott mesével induljon tehát az olvasóvá nevelés.*”

Max Lucado mára már hazánkban is az egyik legismertebb és legnépszerűbb keresztyén szerző, közkedvelt mind a gyerekek, mind a felnőttek körében: meséi alapvető emberi értékekről és önismeretről is szólnak. A sorozat kötetei: *Értékes vagy*; *Különleges ajándék*; *Enyém vagy!*; *Zöld orr*; *A legnemesebb*; *A legszebb ajándék* - melyekben újabb és újabb leckéket tanulunk meg az Úrtól.

A rövid, szívhez szóló meséket kézbe venni is különleges élmény: a könyv egyik oldalán Sergio Martinez csodás illusztrációiban gyönyörködhetünk, míg a másik oldalon olvashatjuk magát a mesét, igényes kivitelezésben. A sorozat első része a mi családunkba barátnőmtől érkezett. Apró, fából készült emberkékről szól Max Lucado sorozata, amelynek első kötetében a „foltmanók” nap mint nap arany csillagokat vagy szürke pontokat ragasztgatnak egymásra. A könyv bennem, felnőtt olvasóban is megerősítette Isten üzenetét: bár a világban a csinosak és jóvágásúak, meg a „simára csiszoltak” kapnak egymástól arany csillagot, a lepattogzott festékű foltmanóval, Pancsinellóval együtt én is értékes vagyok - Éli, a minket teremtő „fafaragómester” szemében!

És gyermekeimnek is elmondhatom a könyvet lapozgatva, nem az a lényeg, hogy az iskolában, a buszon a többi „foltmanó” mit gondol róluk. Ha naponta Éli közelében vannak: leperegnék róluk a szürke pontok. Szeretnél-e te is, kedves Olvasó, olyan lenni, mint Lúcia, a matrica nélküli famanó? Éli mindennap várja, hogy akárcsak Lúcia, te is meglátogasd.

A sorozat befejező kötetében Manófalva lakói a közelgő nagy ünnepre készülnek: mindenki készülődik, nagy a nyüzsgés, az utcák és üzletek teli, a főtéren egy kórus próbál, a közmunkások egy gyönyörű nagy fát díszítenek... Mindenkit megvidámít a várva várt ünnep közeledte. Ismerős képsorok, így karácsony közeledtével, ugye? Ám itt, az alkotó-napon magát az alkotót szokták megajándékozni!

Az alkotó pedig Éli, akinek keze alól kerülnek ki a famanók: akik egymást túllicítálva igyekeznek a legeslegszebb ajándékot készíteni neki. Max Lucadótól megszokhattuk, hogy rámutat a famanók csetléseire-botlásaira, hogy miközben ajándékot készítenek, hogyan helyezik önmagukat arra a bizonyos trónra. Henrik, a pék csokis-meggyes trüffeltortát készít, de nem akármilyet: hétemeletes! „*Tökéletes trüffel! – mondja a betérő Pancsinellónak. – Az én tortám lesz az Alkotó-napi Fesztivál fő látványossága! A legeslegklasszabb lesz!*”

A szomszéd üzletbe betérve Pancsinelló, a kis famano észre sem veszi Violát, aki akkora csokrot készített, hogy alig látható a virághegy alatt... „Ez az óriási csokor lesz az idei alkotó-nap legszebb alkotása! – Majd így folytatja: – Élinek sokkal jobban fog tetszeni az én csokrom, mint a pék nagy kupac tésztája!” De ismerős szavak ezek...

A sorozat már ismert szereplője, Lúcia is előkerül: s hogy miért nem az ő énekszólója nyeri el Éli tetszését, s hogyan alakul kakofóniává az őt kísérő Csoda professzor Csodaorgonáján felcsendülő zene – azt megtudhatjuk, ha elolvassuk a könyvet. Ahogyan azt is, miért is a legszebb ajándék Élinek, az alkotónak a szívből jövő, egyszerű kis dalocska:

*„Úgy szeretlek, Éli!
Olyan jó vagy, Éli!
Elmondjuk mindenkinek:
Nem jó nélküled élni!”*

Kívánom, hogy mindnyájan érezzük át ennek a közös éneklésnek, dicsőítésnek az örömét az „alkotó-napon”!

Nagyné Szatmáry Beáta

Csia Lajos *A kegyelem*

A kegyelem című könyv Csia Lajos református lelkész műve eredetileg nem könyv volt, hanem egy előadás sorozat, amelyet 1947-ben tartott Balatonszárszón a Soli Deo Gloria központ szervezőinek felkérésére a szokásos éves bibliai konferencián.

Ez a hat előadásból álló sorozat abban az évben betöltötte az egész hetet, amely ezzel az egyetlen témával foglalkozott, hogy mi a kegyelem. Az akkori résztvevők elmondása szerint csodálatos műhelymunka folyt ezen a bibliai héten, hiszen a keresztyén élet lényegéről volt szó. Előadásról-előadásra mind tisztábban ragyogott fel az a felismerés, hogy ki-ké szemponjtjából bármilyen fontos is az a rész, amit mi itt „élünk” a történelem során, de nem ez a lényeg, hanem ami mögötte van: az Isten számunkra nehezen megérthető kegyelme. Az a megbocsátó szeretet, amellyel lehetővé teszi és elszenvedí a mi „keresztyén életünket”. Ha megtérünk és engedjük, akkor az Isten megszentelő munkája véghezviheti azt a folyamatot, amely során ömberünk újemberré válik, ha képesek vagyunk cselekvő követésére.

„Mennél tovább haladsz a megszentelődés útján, annál tisztábban és világosabban látod magadat és Istent: annál több felelősséggel ítélsz, határozol. Ez a szabadság, amelyben határozol, amelyben magadat mind jobban Istenhez kötöd: ez a mindent ingyenessé és önkéntessé tevő kegyelem” – írja Csia Lajos.

A könyv fülszövegén az alábbi mondatokkal ajánlja könyvét a szerző: *„Ha a keresztyénség szívét, lényegét a kegyelmet akarjuk megismerni, az emberi történelem zavaros vizeiből vissza kell mennünk abba a régi időtlen időbe, amelyben nem hangzott el a „kezdetben” szó; amikor nem volt még más csak Isten. A földi források és patakok vize is a tengerből ered, hogy ugyanoda folyják vissza.*

A kegyelem, mely a történelemben megvalósult, annak a kegyelemnek a végtelen tengeréből ered, amely a világ fundamentumának felvetése előtt Istenben lakott. Keresni fogjuk a kegyelmet a törvényben, a testté vált Igében, az egyházban, a szorongattatásokban s újra az örökkévalóságban; ahonnan kiindultunk, ahova meg fogunk érkezni...

Még sejteni sem tudjuk, hogy mi lesz akkor, amikor a szavak után feltűnik az örök valóság, az örök isteni kegyelem. A kegyelem az örökkévalóságból jött, amint a próféta mondta: öröktől való szeretettel szerettelek téged! És a kegyelem az örökkévalóságba kísér által. Fehér szál, mely áthúzódik az időn. Bűneink láttán megszorodva, ellenségektől kergetve, Krisztus véres nyomdokain járva rátekintünk e fényes fehér fonálra, és megvidámodunk: öröktől fogva szerettelek téged, és az örökkévalóságba átkísér az Én kegyelemem. És megértjük: ELÉG NEKED AZ ÉN KEGYELMEM.”

A könyv kapható a keresztyén könyvesboltokban vagy a kiadónál (Telefon: 06-70-365-5570).

Sándor Gábor

Beszélgetés gyülekezetünk egy fiatal alkotójával

Kiss Tímea egyik munkája a gyülekezeti terem falán

Aki a gyülekezeti termünk felé „téved”, újdonságot tapasztalhat. Nem lehet nem észrevenni a folyosó falait beborító festményeket. Az alkotójával, Kiss Tímeával válthattam néhány szót, aki sok kérdésemre válaszolt.

– *Rajzolsz, festesz. Gyülekezetünk folyosóját is te dekoráltad ki a képeiddel. Hogyan képezed magad? És honnan jött az ihlet a képek megvalósításához?*

– Már óvodás korom óta lételem a festés, rajzolás. Erősen él bennem azóta az igény az iránt, hogy alkossak. Ennek ellenére 8. osztályos koromig autodidakta módon fejlesztettem magam, rajz szakkörre 9. osztályos korom óta járok a Jászberényi

Katolikus Iskola Liska József Szakközépiskola, Gimnázium és Kollégium Tagintézményébe. Azt hiszem, a legnagyobb változást ennek a szakkörnek köszönhetően értem el, de emellett jelenleg több rajz szakkörre is járok, illetve tagja vagyok különböző alkotócsoporthoz a Jászság fővárosában. A folyosón lévő két festmény referenciaképek alapján készült el. Eredetileg egy olasz grafikus munkái, s bár végeztem a képeim néhány átalakítást, a kompozíciók ugyanolyanok maradtak, így nem szembetűnő a különbség. Különösebb ihletre nem volt szükség hozzájuk, elég volt az, hogy csendben, egyedül alkothattam. Ekkor tudok a legjobban összpontosítani.

– *Már első osztályos korodtól jártál hittanra. Vannak-e emlékeid arról az időről és milyenek?*

– Kellemes emlékeim vannak erről az időszakról. Szerda esténként a nap zárásaként Ildikó néni vezetésével következett a várva várt hittan óra. A jó hangulat, kedves gyerekek, érdekes bibliai történetek és az ezekhez kapcsolódó játékok beleivódtak az emlékeimbe.

– *Megláttad-e a lényeges különbséget a református és katolikus felfogás között miután évekig katolikus iskolába jártál?*

– Igen, megláttam, és rá kellett jönnöm: a kereszténység és a keresztényiség merőben eltér egymástól. Szinte szakadékok tátognak a kettő között, ez ijesztő.

– *Miben segít esetleg gátol a hited? Ért-e emiatt valaha hátrány?*

– Hitemből fakadó hátrányos megkülönböztetésben nem részesültem eddig. Gátolni nem gátol, sokkal inkább megerősítést ad. Az alkotói szabadság nem ellentéte a vallásnak, sokkal inkább együttműködik vele, kéz a kézben járnak, ezáltal tapasztalható meg a valódi szabadság érzése.

– *Olvasod-e rendszeresen a Bibliát? Milyen módszerrel?*

– Igen, olvasok Bibliát. A bibliaolvasó kalauz szerint haladok, általában a reggeli teát szüröcsölgetve olvasom el az aznapi részt, este pedig, miután hazaértem, egyfajta relaxációs gyakorlatként megnyugszom, végiggondolom a napomat, azt, hogy mit tettem jól, mi az, amit nem úgy kellett volna, a reggel olvasott bibliai rész hogyan kapcsolódott a napomhoz, s én hogyan alkalmaztam azt. Ezen szempontok alapján kezdem esti beszélgetésemet Istennel. Kis rituálémat egy Mi Atyánkkal zárom általában.

– *Mi köt a nagykáta gyülekezethez?*

– Elsősorban az, hogy magam is Nagykátán élek, kiskorom óta ehhez a gyülekezethez tartozom, szinte láttak engem felnőni. Mint egy nagy családban, úgy érzem ott magam, s ez jó érzéssel tölt el.

– *Milyen programot, alkalmat szerveznél a fiataloknak, ha tehetnéd?*

– Véleményem szerint most, hogy újraélesztettük az Almighty God Fan Group (AGFG) nevezetű ifjúsági csoportunkat, rengeteg lehetőségünk lesz közös programokon gondolkodni. Számomra élvezetes lenne egy közös pizzázás, filmnézés, Biblia tanulmányozás, vagy épp egy átlagos témakör bibliai vonatkozásainak megkeresése is. A társasjátékokat is preferálom. Aktív program esetén korcsolyázni, bowlingozni is mehetünk.

Szabó Ivett

Szórvány gyülekezeteink hírei

*Szegedi Kis István református
teológus (1505-1572)*

Tápiószentmártonban Kocsisné Brindza Márta segítségével elkezdjük azon gyülekezeti énekek tanulását, melyek a nagykáta gyülekezetben az ún. „sárga füzetben” találhatóak. Kicsi gyülekezetünk nagy örömmel fogadta ezt a kezdeményezést, szépen haladunk a „tanulással”.

Nemrégiben döntést hoztunk annak a térnek az elnevezéséről, ahol a templomunk található, ugyanis elég érdekes helyen, három utca keresztezésében épült annak idején és mindeddig nem volt neve a közterületnek. Több lehetőség is felmerült, többek között Szentháromság tér, Kálvin tér, végül a Szegedi Kis István tér mellett döntöttünk a reformátor életútját, munkásságát ismerve. Ha túl leszünk a bürokrácia útvesztőjén, akkor ünnepség keretében fogjuk felavatni új terünket.

Október elején meghívást kaptunk a Szorgalmatos Lovasgazda Alapítvány által szervezett családi napra, melyet alkalmainkat rendszeresen látogató evangélikus testvéreink családjá és barátai szerveztek. Nagyon jól éreztük magunkat.

Vasárnaponként 15 órakor kezdődő alkalmainkra szeretettel várunk mindenkit.

Baloghné Kegyes Éva presbiter

A tápióbicskei református gyülekezet is készül az ünnepekre. Az ünnepi készülődés keretében összevont istentiszteletek lesznek. Tápiószentmártonban november 22-én 15 órakor, majd Tápióbicskén december 6-án a megszo-
kott időpontban, 16 órakor ünnepel együtt a három gyülekezet rész. Tápióbicskén december 25-én tartjuk a karácsonyi ünnepi istentiszteletet.

Gyertek, ünnepeljünk együtt, örüljünk és készülődjünk szívünkben gyermeki csodavárás örömeivel, mi, tápióbicskei kistestvéreként, a nagykáta család tagjaként.

Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van... Békesség Istentől!

Szita Júlia

Megújulás

Miért legyek megújulva? Kiderülne úgyis. Miért ne legyek megújulva? Kiderülne úgyis.

Miért, miért ne? Kiderül úgyis; hiszen Isten látja életünket, szívünk állapotával is tisztában van, szándékaink is nyilvánvalóak előtte. Meg akarja reformálni, azaz újítani az életünket a saját elképzelése szerint. Emiatt ez a fajta megújulás, azaz reformáció a keresztyén élet egyik fontos programja. Isten akaratához igazodva, engedelmeskedni és hinni, gondolkodni és tenni – megújítja életünket. Akár csak mondják, akár valóban élnek; Isten tisztában van azzal, hogy megújult-e az egyes emberek és közösségek élete, ahogy Ő akarja. Egyházunkban az október a reformáció hónapja. Jelzésértékű ez, emlékeztet, hogy milyen nagy ajándék és lehetőség a megújulás. Ne hagyjuk ki mi sem! Isten akaratához igazodni, az Ő tetszésére élni, ez a legnagyobb, amit ember megélhet. Emlékeztessen minket az ünnep erre is!

Makay László lelkipásztor

Hirdetések

Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt a heti rendszerességű **biblióra** alkalmaira minden **csütörtökön 18.00 órától**.

A sorozatban az imádkozásról olvasunk, beszélgetünk, elmélkedünk. Helyszín a nagykáta református templom gyülekezeti terme.

A jövőben lehetőséget kívánunk biztosítani a keresztes, házasságot kötő családoknak, hogy az eseményről készült képek helyet kapjanak az újságban. Ez irányú igényükkel keressenek minket.

A nyári ovis tábor visszhangja

Ahogy az már hagyományossá vált, idén is megrendezte gyülekezetünk az egy hetes ovis tábort, ahol a gyermekek énekeket, aranymodásokat, bibliai történeteket tanulhatnak, valamint játszhatnak, rajzolhatnak. Az idei hét 2015. július 6-10-ig tartott a nagykátai református templomban. Tematikája a legók birodalmára épült, azaz animációs legó filmek segítségével Makay László tiszteletes úr által ismerhettek meg egy-egy bibliai történetet a kicsik.

Nemrég megkérdeztem két anyukát, honnan, kitől szereztek tudomást annak idején ezekről az alkalmakról, milyen véleménnyel tértek haza gyerkőceik egy-egy nap után, min változtatnának a tábor menetét illetően, ajánla-

nák-e a tábort másoknak is, és ha igen, akkor miért, illetve jövőre is részt vesznek-e az ilyen alkalmakon a kicsik.

– Én már nem is emlékszem, hogy kitől hallottuk, de talán a lelkész úrtól vagy a gyülekezetből valakitől, ezt nem tudom már pontosan. Az első pillanattól fogva tetszett Gergőnek, pedig még épp hogy elmúlt 3 éves. Ő ment volna még a következő héten is, sőt valamelyik nap is azt kérdezte, hogy mikor lesz a tábor. Változtatni nem igazán szeretnénk semmit, nekünk így tetszik, ahogy működik. Esetleg azt, hogy talán a gyerekek lehet, hogy tavaly élvezték azt is, hogy kint lehettek az udvaron... de ez lehet, hogy csak az én véleményem, mert Gergő nem igazán hiányolta, talán csak egyszer említette meg. Sokaknak ajánlottam és folyamatosan ajánlom is a tábort, mert gyerekeim maximálisan meg vannak elégedve vele, és nagyon-nagyon jól érzik magukat ott, úgy a táborban mint a vasárnapi gyermek hittanon. Jövőre is megyünk természetesen, hiszen most már 2 gyermekem is odajár. (Józsa Mónika)

– Nekem édesapám mondta, mert ő hallotta istentiszteleten. Akkor Zolika körülbelül 2 éves volt. Igaz, babakocsi megoldás volt, de végig mosolygott. Utána, mikor ovisok lettünk, Móni említette, hogy lesz megint. Itt volt két év kihagyás, mert dolgoztam. Zolikának nagyon tetszett, már ez volt a 3. alkalom. Ami azt illeti, Zolikának hiányzott, hogy nem lehet kimenni az udvarra, csak ezen az egyen változtatnék, de megértem, és Zolika is megértette, de ő személyesen nagyon hiányolta. (Karai Katalin)

Szabó Ivett

Szolgálni Isten erejével

Nedeczki Istvánné Ica néni a tápióbicskei református gyülekezet részleg aktívabb tagja és egyetlen presbitere a közelmúltban tájékoztatta Makay László nagytiszteletű urat, hogy a jövőben már nem tudja ellátni a presbiteri teendőket, előrehaladott kora és egyre gyengülő egészségi állapota már nem teszi lehetővé, hogy felelősséggel vállalni tudja azt a sok feladatot, amelyet eddig ellátott. Ica nénival Sándor Gábor beszélgetett.

Ica néni 1936 őszén, Ócsán született. Édesapja cipész, édesanyja háztartásbeli volt. Az általános iskolát Ócsán végezte el. Ezt követően szakmunkástanuló lett, s három év múlva esztergályosként szabadult.

Hol sikerült elhelyezkedni?

Budapesten a Hungária körüti Telefongyárban dolgoz-

tam a karbantartó részlegben. Szerettem ezt a munkát és néhány év múlva kiváló dolgozó kitüntetést kaptam. Ócsáról jártam be, és sokszor kellett éjjeli műszakban dolgozni, mert az 50-es években a gyárak sokszor csak éjjel kaptak áramot. Közben elvégeztem egy ápolónő-képző tanfolyamot, majd sikerült elhelyezkednem Budán a Rege utcai gyermekotthonban gyermekgondozóként. Férjhez mentem, Mezőtúrra kerültem. Itt is csecsemő- és gyermekgondozóként dolgoztam. Megözvegyültem. Később újra férjhez mentem, és 1984-ben Tápióbicskére költöztem.

Tápióbicskén nem volt református templom és nem volt református gyülekezet sem. A templom helyén egy nagy rom volt, amelyet benőtt az ember nagyságú gaz. A tápióbicskei reformátusok közül, akinek igénye volt rá, vasárnaponként a szomszéd faluba, Pándra jártunk istentiszteletre.

Hogyan sikerült a régi helyén új templomot építeni?

Én nagyon szerettem volna, hogy legyen templomunk Tápióbicskén. Akkor már több mint harminc éve nem volt se templom, se gyülekezet a faluban. Egyszer összehívtak egy falugyűlést azzal a céllal, hogy most kap a község vidékfejlesztésre pénzt, és ebből létre lehetne hozni egy tájházat. Én nem szeretek sok ember előtt beszélni, de akkor nagyon összeszedtem a bátorságom, és felszólaltam, hogy ezt nem tájházra kellene fordítani, hanem ott éktelenkedik a falu közepén egy romhalmaz a református egyház telkén a község szegényére. Sokkal inkább kellene azt felszámolni és új templomot építeni.

Ágoston Géza nagytiszteletű úr, a pándi lelkes is felkarolta ezt az ügyet, s azt mondta nekem, ha össze tudok elég sok adományt gyűjteni a templom építésére, akkor ő is megtesz mindent amit tud, hogy új templom épüljön Tápióbicskén. Nagy lelkesen hozzákezdtem az adománygyűjtéshez. Lassan, de gyűlt a pénz, s közben megtudtam, hogy egy magánvállalkozás azt tervezi, hogy megszerzi az elhanyagolt telket és panziót építenek oda. Szóltam a nagytiszteletű úrnak, hogy siessen a földhivatalba, és jelentse be, hogy újjáépítjük a templomot. Ez sikerült is neki, és végül tudott annyi pénzt szerezni az egyháztól és az államtól, hogy a mi adományainkkal együtt megkezdődhetett a munka.

Nagyon örültem neki, állandóan ott voltam az építkezésen, és segítettem mindenben, amiben csak tudtam. Főztem a munkásoknak az ebédet, és elláttuk őket mindennel, amire szükségük volt. 2003-ban lett kész a templom, az első istentiszteleteket még Ágoston nagytiszteletű úr tartotta. Ebben az időben került Makay nagytiszteletű úr Nagykátára, s mi a nagykátai gyülekezet szórványgyülekezete lettünk. Tápióbicskén mintegy százötven református vallású ember él. Kezdetben ti-

zenöt-húsz fő járt a templomba. Kéthetente volt istentisztelet, mindig vasárnap délután. A templom újjáépítése óta én vagyok a presbiter és a gondnoki teendőket is én látom el. Az elején még volt két idősebb nőtestvér, akik a takarításban és a kertgondozásban segítettek, de amikor ők kiöregedtek, egyedül maradtam. Próbáltam segítséget szerezni, mert sok ez egy embernek. Több emberrel is beszéltem, lehet, hogy az én hibám is, de én mindenkinek csak egyszer szóltam. Senki nem jött segíteni, magamra maradtam. Évek óta egyedül végzek minden munkát. Takarítom a templomot, rendben tartom a templomkertet, nyírom a fűvet, télen kályhával fűtöm a templomot, könyvelek, kezelem a pénzt, végzem az adminisztrációt.

Nemrégem meg kellett műteni a lábamat. 80. évemben járok, és most már nem tudom, hogy ha elmegyek a templomba, haza tudok-e menni, hisz elsőnek megyek oda, és utolsónak jövök el egyedül, télen, sötétben.

A templomba járók száma már régen lecsökkent 5-6 főre. Az istentisztelet mindig nagy öröm számunkra, de a vasárnap délután 4 órai időpont – különösen télen – elég rossz, mert mikor vége van a szertartásnak, már sötét van és Tápióbicskén igen rossz a közbiztonság. Ha nappal lenne az istentisztelet, talán többen járnának a templomba. Nagyon szeretem az Urat, mindig is szívügyem volt, hogy ebben a templomban is szóljon az ige, de ez nem csak feladatokkal jár együtt, hanem felelősséggel is, amit most már nem tudok vállalni.

Gyülekezetünk valamennyi tagja nevében köszönöm Ica néni áldozatos, kitartó munkáját, amit a tápióbicskei gyülekezet érdekében végzett. Isten éltesse jó erőben, egészségben, hogy sokáig maradjon még közöttünk.

Sándor Gábor

HÍD - A nagykátai református gyülekezet hírllevele. Megjelenik negyedévente. Kiadja a Nagykáta-Tápióvidéki Missziói Református Egyházközség. Felelős kiadó: Makay László András lelképásztor. A szerkesztőbizottság tagjai: Sándor Gábor, dr. Gál Jánosné, Kiss Tímea Szilvia, Nagyné Szatmáry Beáta, Szabó Ivett, Szabó Krisztián. Korrektor: Kőszeghy Katalin. A szerkesztőség címe: 2760 Nagykáta, Ady Endre út 29. Webcím: www.reformak.hu/hid. E-mail cím: reformak@reformak.hu. Nyomdai munka: boommédia Kft., Jászberény. A hírlevél díjmentes, de a kiadását szolgáló adományokat köszönettel fogadjuk a gyülekezet Nagykáta és Vidéke Takarékszövetkezethél vezetett 65200067-10021969 számú számlájára.